

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/52/2012
Identifikačné číslo spisu:	7910213435
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7910213435.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: Z. P., trvale bytom L. č. XX, XXX XX H., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová č. 22, 826 86 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP-2010/018456/TMB z 30. augusta 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. mája 2012, sp. zn. 3S/29/2011-54, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22. mája 2011, sp. zn. 3S/29/2011-54, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 22. mája 2012, sp. zn. 3S/29/2011-54 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP-2010/018456/TMB z 30. augusta 2010, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Trebišov z 10. marca 2010, č. A/2010/05583-Ši, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), za ktorý mu bola uložená podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch sankcia, pokuta vo výške 20 €.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd z administratívneho spisu zistil, že S. I. podala dňa 16. novembra 2009 o 15.00 hod. na Policajnom útvere Kráľovský Chlmec oznámenie podľa § 59 ods. 3 zákona o priestupkoch v ktorom uviedla, že žalobca sa 16. novembra 2009 dostavil do jej bytu, začal na ňu vykrikovať, že je „kurva“ a z bytu zobral dáždňík, že je jeho, nakoľko má nejaké veci u nej doma. Potom ho z bytu spoločne s pánom H. vytlačili a nastúpili do jeho auta, aby išli túto vec oznámiť. Žalobca prišiel k nim k autu, kde jej dal facku a potom odišiel. S. I. ďalej uviedla v tomto zázname, že má podozrenie, že v čase kým oni išli na mestskú políciu žalobca niečo vopchal do FAB

zámku na vstupných dverách do jej bytu.

Ďalej sa v spise nachádza záznam o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch, ktoré podal Z. H. a ktorý opísal situáciu zo 16. novembra 2009 podobne, ako ju opísala S. I..

Dňa 21. decembra 2009 bol spísaný záznam o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch so žalobcom. Žalobca v podaní vysvetlenia uvádza, že sa 16. novembra 2009 dostavil do Čiernej nad Tisou za pani S. I., ktorá bývala nejaký čas u neho v byte v H. Zazvonil pri dverách jej bytu, tá ho do bytu nepustila a všimol si, že tam má nejakého muža. To ho nahnevalo a povedal jej, že je „beštia a sviňa“ za to, že ho podvádza. Taktiež opísal situáciu ohľadne jeho konania pred domom, kde uviedol, že o malú chvíľu vyšla na ulicu a ako nastupovala s dotýčným neznámym mužom do auta, tak k nej podišiel a dlaňou sa dotkol jej tváre a odtlačil ju. Ešte raz jej povedal, že je „beštia“, lebo keď potrebovala požičať 100 €, ktoré mu doposiaľ nevrátila tak jej bol dobrý. Žalobca popiera, že by použil slovo „kurva“ a tiež, že by ju udel do tváre, ako aj to, že poškodil zámok FAB na dverách jej bytu. K veci ďalej iné neuviedol.

Dňa 10. marca 2010 sa konalo na Obvodnom úrade v Trebišove, odbore všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Kráľovský Chlmec, prejednanie priestupku. Zo zápisnice z prejednanja priestupku vyplýva, že žalobca sa mal dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch tým, že dňa 16. novembra 2009 v Čiernej nad Tisou poškodil zámok FAB vo vchodových dverách S. I. a zároveň jej vulgárne vynadal a fyzicky ju napadol. V zápisnici spísanej so žalobcom je uvedené, že žalobca S. I. vulgárne nenádával ale uviedol, že jej vynadal „do sviň a beští“ a taktiež poprel, že by ju udel a poškodil zámok FAB na jej vchodových dverách. Bola vypočutá S. I., ktorá zopakovala svoju výpoveď v súlade s podaným oznámením, kde uviedla, že jej vynadal do „kuriev a beští“ a udel ju dva krát otvorenou dlaňou po tvári. Bol vypočutý svedok Z. H., ktorý opísal situáciu, ktorá prebehla 16. novembra 2009 v poludňajších hodinách v byte S. I. ako aj pred bytovkou zhodne s výpoveďou S. I.. Na základe uvedeného prejednanja priestupku vydal prvostupňový správny orgán rozhodnutie z 10. marca 2010, ktorým bolo rozhodnuté tak, že konanie podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch bolo v časti poškodenia zámku FAB zastavené, pretože toto konanie žalobcovi nebolo preukázané, avšak v zmysle § 11 ods. 1 a 2 zákona o priestupkoch v časti, kedy žalobca vynadal S. I. do „beští a sviň“ a chytil jej tvár, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie hrubým správaním bol uznaný vinným a bola mu uložená pokuta v čiastke 20 €. Zároveň bol zaviazaný na náhradu trov konania pred prvostupňovým správnym orgánom. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím z 30. augusta 2010, č. SVS-OP-2010/018456/TMB, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil. Žalovaný v rozhodnutí uvádza, že prvostupňový správny orgán riadne zistil skutkový stav a poukázal na to, že žalobca sa sám priznal na policajnom orgáne ako aj na správnom orgáne a tiež v samotnom odvolaní, že na adresu S. I. použil hanlivé slová čím vlastne sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Krajský súd poukázal na to, že správny orgán prvého stupňa si zabezpečil pre objasnenie skutočného stavu veci okrem podaného oznámenia S. I., podanie svedeckej výpovede pánom H. ako aj výpoveď žalobcu. Pani S. I. a pán H. obaja zhodne vypovedali, že skutok sa stal tak, ako bol správnym orgánom ustálený a tiež poukázal na to, že v správnom konaní bol svedok bol poučený v zmysle § 35 Správneho poriadku a poučenie podpísal v zápisnici o výpovedi svedka.

Ďalej krajský súd uviedol, že skutková podstata priestupku proti občianskemu spolunažívaniu je zakotvená v ustanovení § 49 zákona o priestupkoch, preto sa zaoberal skutkovou podstatou priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d/ uvedeného zákona, pretože sa vzťahuje na predmetnú právnu vec. Za tento priestupok bola žalobcovi uložená sankcia 20 € a náhrada trov prvostupňového správneho konania.

Podľa názoru krajského súdu, na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne zistené a naplnené kumulatívne všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku - subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka. V prípade, že by čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno potom hovoriť o priestupku. V predmetnej veci bol podľa názoru krajského súdu presne a nado všetku pochybnosť zistený skutkový stav, ktorý viedol k objasneniu priestupku a jeho skutkovej podstaty: priestupku sa dopustil Z. P., žalobca (subjekt) tým, že sa dňa 16. novembra 2009 hrubo správal - nádával S. I. (subjektívna stránka); predmetom ochrany bolo občianske spolunažívanie (objekt); žalobcom v konaní bolo narušené občianske spolunažívanie (objektívna stránka). Sankciou, t.j. následkom za priestupok je pokarhanie, pokuta, zákaz činnosti a prepadnutie veci (§ 11 ods. 1 zákona o

priestupkoch. Pri určovaní druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, okolnosti za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa názoru krajského súdu, žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, v súlade s § 3 a § 32 Správneho poriadku, keď samotný žalobca nepoprel, že by použil vulgárne slová na adresu p. I., pričom na zistenie skutkového stavu bolo nariadené riadne ústne prejednanie priestupku. Na základe zistených skutočností, po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutí správnych orgánov, dospel krajský súd v záveru, že tieto sú v súlade so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, nakoľko tento je podľa jeho názoru zavádzajúci, pracovníci žalovaného konali nezákonne, keď svojvoľným spôsobom vyložili slovo „beštia“ ako vulgárne, tvrdil, že bol uznaný vinným na základe konexii podľa záujmov polície a podobne. Tiež tvrdil, že sa k p. I. správal tak, ako sa správal z toho dôvodu, že táto mu dlžila 250 €.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu z 27. septembra 2012 žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť pričom zdôraznil, že krajský súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné sa vyjadriť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, podľa § 10 ods. 2 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. septembra 2013 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ods. 3 rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

Predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP-2010/018456/TMB z 30. augusta 2010, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Trebišov z 10. marca 2010, č. A/2010/05583-Ši, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), za ktorý mu bola uložená podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch sankcia -pokuta vo výške 20 €.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný

správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 3 na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nebanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ za priestupok možno uložiť pokutu.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d/, priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 51, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 73 ods. 2 obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa ods. 2, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnejmu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1 účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Podľa § 34 ods. 1 na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný rozsahom odvolania, preskúmal rozsudok krajského súdu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v jeho odôvodnení, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu.

Odvolanie žalobcu neobsahuje jediný relevantný dôvod ktorým by sa mohol odvolací súd zaoberať, nakoľko jeho tvrdenia, totožné s tvrdeniami obsiahnutými v žalobe, o nedodržaní zákona pri prejednaní priestupku na správnom orgáne prvého stupňa neboli ani v odvolacom konaní žiadnym spôsobom preukázané a nemajú oporu v spisovom materiáli. Ostatné skutočnosti a výroky žalobcu, ktoré sú obsiahnuté v odvolaní, najmä pokiaľ ide o tvrdenú dĺžnu sumu p. I., ako aj ich nezhody týkajúce sa partnerského spolužitia, nie sú pre posúdenie prejednávanej veci rozhodujúce.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vypořiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené.

Preto, ak krajský súd dospel k právnej závere totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu

zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli v podstatnej časti nespôsobilé spochybniť rozsudok krajského súdu, nakoľko neboli podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému sa náhrada trov konania zo zákona nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.